

SZERKESZTŐI IRODA

Balmaz-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egy évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félre . . . 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy ☐ czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántári cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Falk Miksa nyilatkozatai.

Falk Miksa Arad város „szeretett
bírója” arról nevezetes, hogy ő
terjesztette a kormány német felhívata-
tára lapját, és hogy ő van „legjobban
beavatva” a status titkokba.

További nevezetessége Falk urnak
az, hogy a mikor valami különösebb
munkát valója van, lerándul aradi vá-
ratok közé és ott megnyilatkozik.

A napokban is olyan hosszú be-
szédet mondott a választói előtt —
csak Szilágyi Dezso.

Hogy aztán ebben a hosszú be-
szédben mennyi a mag, és mennyi a
polyva, — azt is nagyon könnyen meg-
állapíthatjuk mindazok, a kik azt a fá-
radtságot vették maguknak, hogy vé-
gig olvassák Falk Miksa aradi „nagy
beszámolóját.”

Mi régig olvastuk és azt állapít-
hatjuk meg, hogy sok beszédnek,
sok az alja.

Falk urról tudni kell, hogy „ese-
tlenül” egymaga többet tud, mint Ma-
gyarország időszerűti status férfiai és
jobban bevan avatva a bel és külpo-
litikai dolgokba, mint akár maga —
Tisza Kálmán, nem is szólva Szapá-
ryról, a ki még Falknál is többet
tudni vél.

El kell ismerünk különben, hogy
Falk okos ember és avatott politikus.
Csakhogy az okosságot nem mindig
tartja ott, a hol a politikai tudomá-
nyát árulgatja.

El kell ismerünk továbbá azt is,
hogy úgy a lapjában, mint választói
előtt esetenként elmondott beszédeiben
mindig van valami, a mivel a kor-
mányt hálára tudja kötelezni és min-
dig van olyan valami is, a mi az el-
lenzéki pártokhoz tartozókat is érde-
kelheti.

Legújabb aradi beszédében ebből
a szempontból az az érdekes, hogy ed-
digi szokásától eltérően nem magasz-
talja az egész kormányt vagy annak
elnökét, hanem kiválasztja magának
két tagját a kormánynak Baross és
Wekerle, s ezekről per longum et
latum olyan dicserőidát zeng, a mely
még Falk Miksánál is pazarlás számba
vethető.

Tisza Kálmánról, a ki már bukott
miniszter, meleg rokonszenvvel beszélt;
Szapáryról azonban alig emlékezett
meg, amiből azt kell következtetnünk,
hogy Szapáry meg, és Tisza napja is-
mét felderülőben van, és Falk nem-
sokára ebben a napfényben fog me-
legedni.

Nem kevésbé érdekes beszédének
a része, melyben a közös hadügyi
póthitelről úgy emlékezik meg, mint
a mely nem tartozik a teljesíthető ki-
ványságok közé. E tekintetben azonban
nem Szapárytól várja a mentőszerepet,
hanem egyenesen Wekerle felé jelöli ki,
mint olyan férfit, a ki a hadügyi kor-
mány telhetetlenségével szemben (mely-
ről maga is elítélőleg nyilatkozik) eré-
lyesen védelmébe veheti a magyar ál-
lam fenyegetett közpénztárát és amugy
is eléggé megsanyargatott adófizető
polgárait.

Falknak e kijelentése nem csak
érdekes, hanem komoly értékkel is bír,
mert ő, mint „beavatott” politikus
leginkább tudhatja, hogy Wekerle mi-
lyen állást foglal el a közös hadügyi
kormány póthitelezési kísérletével szem-
ben, és hihetőleg Wekerle nézetét jut-
tatta kifejezésre e nyilatkozatában.
Legérdekesebb része azonban az aradi
beszámolónak az, melyben a parlamenti
helyzetet és a pártok viszonyait jel-
lemzi, a melyben egy füst alatt a köz-
igazgatási vitáról mond el sok jól is-
mert kormánypárti frázist.

Állíthatjuk, hogy beszédében e
dologról elvonta semmi új és külön-
nincsen. Elmondta ő már ezeket irás-
ban a Pester Lloyd hasábjain unos-
untig.

Akkor sem tetézett neki, hogy a

függetlenségi párt gátat vetett a köz-
igazgatási törvényjavaslatnak s Szapá-
ry gróf hírhedt reformja nem vállha-
tott törvénnyé, most aradi beszédében
ugyan csak azokat a méregfogakat mu-
tatgatja, a melyeket a Lloyd hasábjain
annak idején kiélezett.

De a mit a függetlenségi pártan-
nak idején nem rémült meg az írásos
méregfogaktól, azon képen nem fog
változtatni eddigi álláspontján az aradi
beszéd után sem, a mely különben egy
újabb adalék arra, hogy a kormány adan-
dó esetben nem fog a klotúr alkalmá-
zásától sem tartózkodni, a miaz ellen-
zéki pártoknak azt a köteleltséget szabja
meg, hogy a jövő ülésszakban napi-
rendre kerülő közigazgatási törvényja-
vaslatokkal szemben a nemzeti érde-
kek oltalmában a legmesszebb menő
védintézkedéseket hajtsa végre.

Pártunk és a nemzet független
elemei régóta meg vannak arról győ-
ződve, hogy a közigazgatás tényleg
reformálandó, ámde arról is megvan-
nak győződve, hogy a kormány által
lerakott alapokon a közigazgatás re-
formja nem építhető ki a nélkül, hogy
a nemzet legbecesebb jogintézményei
és közszabadsági érdekei veszélyeztetve
ne legyenek.

Falk beszéde meg épen nem arra
való, hogy az ellenzéki pártokat és a
nemzet független elemeit megtáborit-
sák, s mi ezentul is küzdeni fogunk a
nemzet igaz jogai mellett, s a reform
kell — azt sürgetjük, a mely ez érde-
keknek megfelel.

A Falk mérge e tekintetben nem
válthatik ártalmunkra.

Politikai hírek.

Nem feltehetően. Arról adtunk hírt na-
pok előtt, hogy Bauer báró a közös had-
ügyminiszter a legközelebb összehívó delegá-
ciók elé tetemes tulkövetelésekkel fog ál-
lani. Ugyanakkor hangot adtunk ama jogos
felháborodásnak is, melyet a hadügyi kor-
mány telhetetlensége az egész országban fel-
idézett. Mint most egyik bécsi felhívatalos
jelenti, alaptalan az az aggodalom, hogy a
legközelebbi hadügyi budget lényeges tulkö-
vetelésekkel fog előállni. Ez az aggodalom
csak az ismert broszura eredménye. A fűt-
ben fölemlített követelések megfelelnek ugyan
a hadsereg kívánságainak, de gyors realizá-
lásuk hajótörést szenved a két állam pénz-
ügyi viszonyain. A magyar és osztrák pénz-
ügyminiszter minden körülmény között fenntar-
tani akarja az oly nehezen helyreállított
egyensúlyt a háztartásban és legfőbb hely-
lyen is súlyt fektetnek arra, hogy a két ál-
lam pénzügyei, a mig csak lehetséges ren-
dezett állapotban maradjanak. A kétségtelen-
ül (?) fontos katonai követelések realizálá-
sát mindaddig elhalasztják, mig a két állam-
ban az adóreform (?) által nem emelik a be-
vételi budgetet.

Addig kell ütni a vasat A No-
voje Vremja úgy nyilatkozik, hogy az orosz
diplomácia Konstantinápolyban remélhetőleg
addig üti a vasat, mig tüzes. Megbocsátha-
talan könnyelműség volna az első sikerrel
beérni. A szultán meg kell győzni arról,
hogy oroszbarát politikájával helyrehozhatja
azt, a mit a multban hibázott s a minke-
következtében most csak névleges szuverénje
Boszniának, Herzegovinának, Cyprusnak,
Egyiptomnak és Bulgáriának.

A király Beszterczén.

Besztercze, sept. 12.

Ő felsége ma délnél 12 óra 50 perc-
kor különvonaton ide érkezett és az óriási
számú egybegyűlt közönség által lelkes
örömmel fogadtatott.

Az uton Gálgoztól Beszterczéig a vo-
nat következő állomásokon állott meg rövid
időre: Galánthán, Érsekújváron és Rákoson,
amely utóbbi állomástól, a fővárosnak meg-
érintése nélkül, Kőbányán át Czegléd felé
haladt tovább, megállott továbbá még Szol-
nokon, Szajón, Kis-Ujszálláson, Püspök-La-
dányban, P.-Ujfalán, Nagyvárán, Rév-Csu-
csán és Kolozsvárott, ahol az udvari vonat
megérkezését nagyszámú közönség várta.

Szamos-Ujvárott a pályaházon kívül a
tanuló ifjuság képezett sorfalat, hangos „Él-
jen” kiáltásokkal fogadván a lassan elhaladó
vonatot. Az egész mai uton is az utájtáró-
kat mindenütt sűrű néptömegek lepték el.
Deesen valamivel hosszabb ideig állott meg
a különvonat.

Harsogó éljenek hangzottak fel, midőn
ő felsége, habár hivatalos fogadás nem volt
bejelentve, Szapáry gróf, Fejérváry br. és
Szögyény miniszterekkel kiszállott a kocsi-
ból és leereszkedőleg megszólította a közön-
ség közt ott levő Bornemissza főispánt, Roth
Pál polgármestert, Balázs Máté törvényszéki
elnököt, Szarvadi Pál alispánt, Vékonny já-
rásbíró és Voith Gergely gyárost.

A közönség szűnni nem akaró éljenzése
közt — hisz senki sem remélte, hogy ő fel-
ségét olyan sokká fogják láthatni, — ő fel-
sége megint fészallt a vonatra, a mely egész
Beszterczéig meg sem állott. A különvona-
tot Kolozsvárig Ludvig min. tan. igazgató-
ságnak elnök kalauzolta, Langer üzletvezető
és Virányi főfelügyelő segédlete mellett. Ko-
lozsvártól kezdve a szamosvölgyi vasut igaz-
gatója Péterffy vette át a kalauzálást, a fő-
felügyelőseget Dobiecki főfelügyelő képviselte.
A lelkesült fogadás, amelyben a király Besz-
terczén részesült, földmulhatlan a maga ne-
mében. A pályaudvart a legszebben ékesi-
tették föl; a peronon ott szorongtak az
összes papi- és világi hatóságok főbbjein ki-
vül a közönségnek ezrei.

A király ő felsége gyors léptekkel hagyta
el a vasúti kocsi, legelőször is a hadtestpa-
rancsnok Szvetenai br. lov. táb. katonajelen-
tést hallgatja meg, amire odalépett a tör-
vényhatóság küldöttsége előtt álló Bethlen gr.
főispánhoz.

Ő felsége megérkezésekor Bethlen fő-
ispán a következő beszédet mondotta a pá-
lyaudvaron: Császári és apostoli királyi fel-
ség! Legkegyelmesebb urunk, királyunk! Szi-
vünk az örömtől megdobban. Egész lényün-
ket áthatja felséged iránti határtalan hódol-
latunknak magasztos érzete s az alattvalói
hála tölti el belünket, midőn felséged atyá-
skodó jóindulata által vezéreltetve, dicső bi-
rodalmának a távolfekvő részét legmagasabb
látogatásával megisztalt. Ha földrajzilag tá-
vol fekszik is e megye a magyar szent ko-
rona szívéből, de a honszeretetnek és fensé-
ges iránti törhetlen hűségnek az ország szí-
vében keletkezett hullámai mithosszerű fén-
nyől környezve és erőben gyarapodva jutnak
el hozzánk. Ezen érzelmek által lelkesítve,
szívünk mélyéből kiáltjuk: Isten hozta fel-
séges urunkat, királyunkat!

E beszédre ő felsége a következőkép
válaszolt:

„Régem táplált óhajtam volt az or-
szág e távol fekvő vidékét meglátogatni,
Hódolatom, törhetlen hűségük s honsze-
retük biztositását köszönettel és megelé-
gedéssel fogadom és biztositom önöket
hogy örömet jöjtem ide és örömmel fo-
gok időzni köztükben.”

Az üdvözlés után Szapáry Gyula gróf
bemutatta Bély gr. és Kemény Kálmán b.
főispánokat, Klebesberg Zdenko gr., Baross
Domokos, Bethlen Bálint gr. birtokosokat
Bethlen főispán bemutatja ezután Páncz-
mezei alispánt, Pelion polgármestert, Kö-
szegvári városkapitányt és az állami tisztvi
selöket.

Ő felsége kíséretében ideérkeztek: Szapá-
ry gr., Fejérváry br. és Szögyény minisz-
terek, Thurn-Taxis herceg főlovászmester,
Pápay osztályfőnök, Paar gr. és Bolfras fő-
hadsegédek, Poten alezredes, Schaffgotsch gr.,
Lónyay örnagy szárnységek, Vivenot szá-
zados hadsegéd, Pierer ezredes, a katonai
iroda részéről, Skibniewsky cs. tanácsos, Wol-
kenstein gr. főkönyhamester, Kerzl dr. udvari
orvos, továbbá a főudvarmesteri hivatal és
az udvari gazdasági hivatal kiküldött hiva-
talnokai.

Ő felsége bevonulása oly fényes volt,
hogy örökre a legkedvesebb emlékei közé-
fő tartozni mindazoknak, akik azon jelen
voltak. Az ő felségével ideérkezett miniszte-
reket meglepte, hogy a pályaháztól a megye
házig terjedő egész hosszú vonalon oly fe-
lette nagy számú közönség volt látható, —
mintha messze távolból nagy népvándorlás
jött volna Beszterczére. Az utcák tulzad-
gón disztivék kizárólag nemzeti lobogókkal,
lombfűzerekkel és zöldgalyakkal. Az összes
ablakok és a nagyszámú tribünök sűrűn meg
voltak rakva frvendező ünneplő közönséggel.
A megye minden községe küldött lakosságá-
ból egy küldöttséget, a kik festői és válto-
zatos ruhákban egy ethnográfiailag felette
érdekes látványt képeztek. Szakadatlan hang-
zott a „hoch” „szetreszka” és „éljen” kiál-
tás, a „hoch” kiáltások azonban tulnyomó
számban. Mindenütt a legélénkebb ünnepi
öröm uralkodott és mindenfelől, így különö-
sen a katonaság részéről is általános élisme-

rőssel nyilatkoztak a lakosság előékeny ba-
rátságos vendégszeretetéről. — A bevonulás
alatt folyton zugtak a templomok harangjai.
A megyeház lépcsőjén fiatal leányok képez-
tek sorfalat, Pelion polgármester leánya egy
pár német szó kíséretében virágcsokrot nyuj-
tott át ő felségének, melyet a király szíve-
sen fogadott.

Délután 11 órakor Gálgoztól, illetve
Szeredről különvonaton ideérkeztek Albrecht
és Vilmos főherczegek, Bauer br. táborszer-
nagy hadügyminiszterrel, Beck b. táborszer-
naggyal, a vezérkar főnökével és több ve-
zérkari tiszttel és a pályaházban a hatóság-
ok fejei valamint nagyszámú közönség által
fogadtattak és üdvözöltettek. A főherczegek,
a hadügyminiszter és a vezérkar főnöke a
katonai laktnya tiszti pavillonjában laktak;
József főherczeg, József Ágost főherczeg és
br. König táborszernagy gyalogsági főfel-
ügyelő holnap délelőtt érkeznek ide.

Délután ő felsége Szapáry gr. minisz-
terelnököt kihallgatásán fogadta.

Esi 6 órakor 22 terített udvari ebéd
volt, a melyen ő felsége mellett résztvettek:
Szapáry gróf, Fejérváry báró és Szögyény
miniszterek, Svetenay báró hadtestparancs-
nok, Thurn-Taxis herceg főlovászmester,
Pápay osztályfőnök, Paar gróf és Bolfras fő-
hadsegédek, Poten és Schaffgotsch gr. szárn-
ységek, Deines német és Brusati olasz ka-
tonai attachék, Pierer ezredes, Vivenot szá-
zados hadsegéd, Gőrgy alezredes, Aehrenthal
br. főhadnagy, Kerzl dr. udvari orvos, a pa-
rancsörtszt, az őrpáncsnok és Wolkenstein
gr. főkönyhamester. Ebéd után ő felsége
hosszabb cercle-t tartott.

Ez alatt felvonult a faklyásmenet és a
faklyát villó sok száz főnyi közönség lelke-
sült szakadatlan Hoch és Éljen kiáltásai kö-
zött. A tömeg lelkesítése tetőpontját érte
el akkor, midőn a király az ablaknál meg-
jelent. Ezután ő felsége Szapáry gr. minisz-
terelnökkel végig kocszított a városban, hogy
megtekintse a nagyszerű kivilágítást. Az ut-
czákon a hullámzó tömeg ő felségét minde-
nyütt zajosan megjelénzte. A kivilágítás sok
helyen valóban káprázatos volt és színes
üveglámpák ügyes felhasználása által győ-
nyűrt látványt nyujtott. Miután ő felsége a
megyeházba visszaérkezett, a közönség las-
sankint oszladni kezdett és 9 órakor már
mély csend uraltott a király szállása körül.
Este Szapáry gr., Fejérváry br., Szögyény és
Bethlen gr. miniszterek meglátogatták a ma-
gyar kaszinót.

Holnap, istentisztelet után ő felsége a
következő sorrendben fogadja a tisztelő küll-
döttségeket: Először a főmáltóságot, azután
a román, katolikus, a görög katolikus, a
görög-keleti, a helyvét és az ágostai egyhá-
zak küldöttségeit, a közös hadsereg, a non-
védség, a törvényhatóságok, az izraeliták, az
állami tisztviselők, bíróságok, pénzügyi ható-
ság, a posta és távirat, az erdzset és bánya
és a közoktatási testületek képviselőit.

A fogadások után, ő felsége a lakta-
nyát, a kórházat és az evangélikusok tem-
plomát szemléli meg.

Megemlítjük itt, hogy a király Deesen
való átutaztában tíz percze kiszállott az
udvari kocsiából, s ez alkalommal a minisz-
terelnök bemutatja Bornemissza főispánt. Ő
felsége érdeklődéssel kérdősködött a helyi
viszonyokról és bemutatatta magának a ha-
tóság fejeit.

Holnap kezdődnek a három napig tartó
hadosztály-zárhadgyakorlatok. Eme kölcsö-
nösséggel vívandó gyakorlatoknál két gya-
loghadosztály fog egymással szemben állani,
az egyik mint északi, a másik mint déli fél,
azonban megjegyzendő, hogy a déli fél egy
egész honvéd-gyalog hadosztályal fog meg-
erősített, tehát a fehér jelvényeket viselő
északi párt ellen föltéte nagy túlerővel fog
manővrozni. A hadgyakorlatok lehetőleg
harcszerűleg keresztül vitethi és már hol-
nap délután 3 óráttól kezdve egész a 15-ikén
leendő lefolyásig a két fél közti mindennemű
közlekedés a haboru esetén beálló közleke-
desi módokra fog szorítkozni. A hadgyakor-
latok fővezetősége, a melynek élén Szvetenay
br. hadtestparancsnok áll, Beszterczén fog
lenni. A fővezetőséget megadja naponként két
fél számára a demarkációsális vonalat, a
melyeket csak az őrzáratoknak szabad át-
lépniük.

Az északi fél számára a hadgyakorlat
feltevése a következő: A Bukovinából Er-
délybe hatolt 35. gyaloghadosztály — amely
eddig Besztercze vidékére érkezett — táma-
dást intéz a Szászrégentől északra közpon-
tosított ellenség ellen. A déli félre nézve a
következő feltevés áll fenn. Erdély helyő-
rsége, mely Szászrégentől északra koncentrá-
lódik, szorítsa vissza a borsai szorosan át
előnyomuló ellenséget Bukovinába.

Felhők a láthatáron.

Két politikai hír.

Oroszok Konstantinápolyban.

A Hamburger Corr. állítólag megbiz-
ható konstantinápolyi forrásból azt a hírt
közli, hogy az orosz eljárás a tengerszoros

kérdésében előkészület Konstantinápoly meg-
rohanására. Oroszországnak elegendő gőzhajója
van a Fekete tengeren arra, hogy 24 óra
alatt 30.000 embert a tűzörséggel együtt ha-
jóra szállíthson. Az oroszok az európai és
ázsiai, leginkább azonban az európai oldalon
akarnak partra szállni, a felő Bosporus erő-
dítéseit gyorsan megrohanni és egyidejűleg
a Bosporus gyöngyöb részét a török vagy
idegen flotta ellen torpedók által elzárni.
Ausztria-Magyarország nemrég óva intette
Törökországot, de ez nem használt.

A Hamb. Corr. e kalandos hírét jogos
kétkedéssel fogadják. A czikk különben fel-
tűnően emlékeztet Bismarck sokat emlegetett
czikkére a Hamb. Nanchrichten-ben, mely
szerint a keleti kérdés egy napon úgy fog
megoldatni, hogy Oroszország 30.000 ember-
rel megszállja Konstantinápolyt, a szultánt to-
vábbi védelemről biztosítva, megnyugtatta és
megvárja, hogy más hatalmak közbelépnek e,
a mi a czikkirő nézete szerint nem fog meg-
történni.

Orosz-invázió.

A román király velencei utazásáról a
„Románul” igen feltűnő czikket közöl, a mely-
ből közöljük a következőket:

„A királyné betegsége csak ürügy volt
a király és első minisztere utazására. Azigazi
ok az európai helyzet fenyegető volta. Sok
jel, különösen pedig az orosz csapatoknak
Besszarábiában való nagy mérvű összponto-
sítása azt mutatja, hogy Oroszország, támasz-
kodva Franciaországra, Görögországra, Szer-
biára és Montenegróra, ha nem is ez évben,
hát a jövő évben egész bizonyosan megint
a mi területünkön át vonul kelet felé.

Ellentálljunk-e mi ennek? Magunkra
maradva, gyerekség volna erre még csak
gondolni is. Az északi kolosszus tulnyomó
csordával eltiporna bennünket. A király és
Floraszu feladata az, hogy megbizonyosodja-
nak, vajjon a központi hatalmak és Anglia
hajlandók-e Oroszországnak Romániába való
inváziója ellen fegyvert fogni.

Ebben az esetben mi a határon kon-
centrálnok hadseregünket s Oroszország el-
len mindaddig védekeznünk mig a központi
hatalmaktól segítséget kapnánk.

De ha a központi hatalmak várakozó
állást foglalának el, a mit mi különösen
Ausztria-Magyarország részéről lehetetlennek
tartunk, akkor kénytelenek lennénk Orosz-
országgal egyetértve egy zóna iránt meg-
egyezni s ezen belül neki szabad átvonulást
engedni.

A bir. végrehajtókról.

Az igazságügyi reformok nagy sorában
helyet látszik találni a kir. végrehajtók in-
tézménye is, azért mondjuk, hogy csak lát-
szik helyet találni, mert nem tudunk egyet-
érteni a reformnak azon módjával, melyet
az igazságügyminiszterium részéről a véle-
ményezés végett szétküldött díjazabályzat-ter-
vezetet kezdeményezni jónak láttak.

Kezdetül fogva szerencsétlen egy in-
tézmény volt ez; létesítették a mint már
neve is mutatja — a végrehajtási cselekmé-
nyek foganatosítása céljából 1871-ben; kez-
detben a kézbesítéseket is a bir. végrehaj-
tókra bízva, mit később, igen helyesen elejt-
tettek; a kvalifikációt, melytől ez állás elnye-
résé függővé tétetett, a lehető legkevesebb
volt, mit egyáltalában kvalifikáció neve alatt
követelni lehetett; fizetésre ez állás birtoko-
sai nem tarthattak igényt, nyugdíjra sem;
rangfokozatot nem nyertek; jövedelmök az
1871. 51 és 1875. IX. t.-cz.-ben megállapi-
tott eljárási, napi és fuvardíj volt; és ez is
ugy, hogy a bíróságok majd jövedelmük eljá-
rást vettek egynek, majd egyet többnek,
és így állapították meg a díjakat, az
1875. IX. törvényczikk 4-ik pontja e tekin-
tetben minden magyarázatot egyformán el-
tűrt; fuvarát a végrehajtót is állhatott
tettezés szerint, mely esetben a végrehajtó
fuvardíjra sem tarthatott igényt; e hivatali
jogokkal szemben állott előny és igénybe-
vehető kedvezmény gyanánt még a bir. vég-
rehajtó címének viselhetési joga; továbbá
annak beigazolása végett, hogy a bir. végre-
hajtó mégis csak hivatalnokszámba jö, hasz-
náltatott fel a hivatalos eskü bevételén ki-
vül a fegyelmi eljárás. A kezdetben is szűke-
mért hatáskörön változtatott idővel annyiban,
hogy elvonattak a bir. végrehajtóktól a
csődleltározások, a hagyatéki leltárak felvé-
tele a kisebb polgári peres ügyekben hozott
ítéletek végrehajtása, az ingatlanok árverése,
és a furcsa építkezésre tető gyanánt jutott a
végrehajtási eljárásról szóló 1881. LXI. cz.
azon intézkedés, hogy „fontosabb ügyekben”
a bir. végrehajtó egyáltalában működhet ő,

ugy hogy azon bírói cognitio esetén, mely minden nagyobb értékű ügyet fontosabbnak tart, a bír. végrehajtó meg kell elégedjék igen, de igen kevés kis értékű ügyekben való eljárással.

Mindenesetre alig indokolható azon eljárás, mely a végrehajtási cselekmények fogantatására végett külön intézményt létesít, de ez intézmény keretét meghagyva abból kiszedi a tartalmat; valóságos „hicus a non hicendó.” Ehez járult még azon sajátosság körülmény, hogy a végrehajtási eljárás az 1881. 60. t. sz. által a haladott jogi és kereskedelmi viszonyoknak megfelelően átalakítván a végrehajtási teendők egész sora tétetett a bír. végrehajtók köteleességévé, díjazásról azonban a törvény intézkedni nem felejtkezett; az 1871. és 1875-ben hozott törvények pedig természetesen nem infékedhetek az 1881-ben megalkotott teendők díjazását illetőleg, a minek következménye az lett, hogy az amugy is csekély munkakörrel és jövedelemmel bíró végrehajtó kényserítettett egész sereg teendőt, hivatali functió gyanánt ingyen végezni. E hiánynak még más következménye is lett; a végrehajtási cselekmények költségei váltakoztak a bíróságok szerint; az ország minden járásbíróóságánál más volt a végrehajtási eljárás ára, a mint a bíróság saját belátása és tetszése szerint az egyes végrehajtói cselekményekért állapított meg díjakat vagy sem.

Ez állapot előbb-utóbb tarthatatlanná kellett válnék; azaz vált pedig már régóta. Tarthatatlanná jogbiztonság szempontjából; mert a jogkereső közönségre az nem lehetett közönyös, hogy a végrehajtási cselekményeket, melyekben vajmi gyakran egész vagyoni megmentésről, biztosításról van szó, csekély qualificatióval bíró, óvadékok nem tett, biztos jövedelem hiányában napról-napra tengődő egyének végzik; de tarthatatlanná az állapot a bír. végrehajtók illetőleg, kik sehol sem tudták a jogállam eszméjénél, a jog és méltányosság követelményeivel megégetni, hogy azon fontos és felelősségtel teendőkkel szemben, melyeket hivataluk rájuk ró, nekik ne lehessen egyébre jutni, mint ama kenyérmorzsákra, miket a bírói méltányosság juttat nekik, ne lehessen egyébre kilitásuk, mint arra, hogy tisztesség, munkásságban eltöltött hosszú évek után egyszerűen elbocsátásnak mint munkaképtelenek és aggodorukban a munka gyümölcse legyen a koldusbot.

És hogy biz. végrehajtóink helyesen fogták fel feladatukat, megértették az élet követelményeit beigazolták azzal, hogy érdeklődésükben, az igen jól szerkesztett „Bír. végrehajtók közönyében” kijelentették, hogy ők maguk is szükségét látják annak, hogy a bír. végrehajtók által magasabb qualificatio, óvadék letétele kívánassék. De ezzel szemben biztosíthatassék számokra biztos jövedelem, nyugdíj, és az elömenetel lehetősége. Nekünk is az a véleményünk, hogy a hiányon csak gyökeres átalakítás segíthet; gyökeres átalakítás oly értelemben, hogy a bír. végrehajtók is rangsorozottassanak állami hivatalnokok gyanánt, legyen az ő részükre is megadva a haladás előmenetel lehetősége, nekik is biztosítva a jövedelem, és aggodor vagy munkaképteleenség esetére a nyugdíj. Akkor lesz mi buzdítsa őket a munkásságra, a kiképzésre; a mai viszonyok között ez teljesen hiányzik.

Mi nem tartjuk lehetségesnek, hogy egyszerű új díjazáspolitikával segítve legyen a létező és felsorolt hiányokon; nem pedig azért, mert egyfelől csekély a munkakör, díjat pedig csak munkáért lehet megállapítani, mert másfelől sok a felesleges végrehajtói állomás; és mert a díjaknak oly megállapítása, mely jövedelemben részesíti, hogy abból nem csak tisztességesen megélhessenek, hanem nyugdíj helyett is valamit megtakaríthassanak, mire pedig föltétlenül

joguk van, szerfelett megrágitán a végrehajtási eljárás.

Ha azonban az irányadó, és cselekvésre hivatott körök ettől egyelőre irtóznak, vagy legalább állapításuk megrendelileg a bír. végrehajtók mellékdíjait úgy, hogy ezáltal az ellentét, mely a 20. év előtti törvényben megállapított — és így rendeletileg nem változtatható — alapdíjak és azóta lényegesen változott viszonyok között fennáll, némileg enyhíthessék. A kiinduló pont az ideiglenes szabályzásnál is az kell legyen, hogy a díj a végrehajtás tárgyát képező ügy értéke szerint változzék; e tekintetben sem mondható szerencsének a 26421—391. sz. a. szétküldött miniszteri díjtervezet, mely igen tágira szabja az értékskáákat. A miniszteri tervezettel sem a jogkereső közönség, sem a bír. végrehajtókon segítve nem lesz, hogy legalább ez utóbbiak méltányos kívánságai némileg teljesedhesse menjenek, részünkről is azon díjtervezetet pártoljuk, melyet a bír. végrehajtók küldöttek szót véleményadás céljából, és ha már csak e kettő között lehet választani, mi is ez utóbbit ajánljuk.

Választók elismerése.

Szabolcs megye 48-as és függetlenségi pártjától a közigazgatási vita ügyében a következő levél érkezett Irányi Dánielhez:

»Nagyságos Irányi Dániel országos képviselő urnak, mint az országos 48-as és függetlenségi párt elnökeinek Budapest. Mióta az országos 48-as és függetlenségi párt megalkult és programját kifejtette, soha sem szűnt meg az országgyűlésen hazánk és alkotmányunk jogainak sértetlenségével szemben védelemre kelné; érvényesítette befolyását és elmondta igazságait még akkor is, ha kisebbségénél fogva győzelmet biztosítani nem tudta.

De most, a midőn ezredéves alkotmányos szabadságunk legszentebb jogát, minden magasabb cél nélkül, csak azért, hogy a rombolásnak áldástalan munkája mindtovább folytatva legyen, veszélyeztetve látta: a közigazgatás államotlása ellen, nem tekintve kisebbséget, nem tekintve személyes érdekeket, nem fogva ki érveket, nem lankadva kikitartásban, csupán a törhetetlen elvek és a tiszta igazság győgyverő sikkra szállt.

És győzedelmeskedett akként, hogy ezen győzelme által az országban pártbíveit még szorosabban magához fűzte, az ellankadókat felerkentette, az ország közvéleményét megalapított, nem engedte, és a kormányt és annak illető intenczióit gyökereiben megérintette; és ezzel pedig vármegyei önkormányzati joguk fenntartását egyelőre biztosította.

És mindezt tette egy parlamenti kisebbség, de a mely lelkesült, de a mely összetartott! Mélyen tisztelt elnök ur! Nagy indulatok kifejezésére kevés szó létezik.

Hát engedje meg nagyságod is, hogy Szabolcs vármegye 48-as és függetlenségi pártja is, kevés, de őszinte igaz szóval kifejezhesse azon rendületlen teljes bizalmát, melylyel elnök ur bölcs és hazafias vezérlete alatt álló 48-as és függetlenségi országos képviselők iránt ezen epochális ténykedése miatt viseltetik és viseltetni fog mindvégig, mert tudja és meggyőződése az, hogy továbbra is lelkesült összetartással, sem az elvek harczában, sem az idegen érdekek befolyásában, magyar hazánk ezredéves alkotmányos jogain csorbatlani nem enged.

Kérve Nagyságodat, Szabolcs vármegye 48-as és függetlenségi pártjának ezen érzelüktől a 48-as és függetlenségi orsz. képviselő urakat is biztosítani, legmélyebb tiszteletünk kifejezése mellett vagyunk Nyiregyháza, 1891. szept. 7-én Nagyságos elnök urnak alázatos szolgáló: Bory Béla, Szabolcs vármegye 48-as és függetlenségi párja nevében, mint annak elnöke. Menyhért János, mint a szabolcs vármegyei 48-as és függetlenségi párt jegyzője.

Uselác ur.

Ugy látszik ez uri ember nem tűnik le a napirendről.

Mindegyre beszélgett magáról vagy viselt dolgairól. Legújabbán a B. H. a következő érdekes levelet küldte:

Zágráb, 1891. szept. 6.

A samobori hadgyakorlatokról visszakeresztett tartalékosok olyan érdekes híreket hoztak magukkal a táborból, melyek benneteket odahaza okvetlenül érdekelnék.

A gyakorlatokon résztvevő Uselác kapitány is, a ki a magyar közvélemény föltűzését azzal viszonzta, hogy a Jellacsics-erzreddel egy táborban levő 101-ik, Szergejus Alexandrovics nagyherceg nevét viselő magyar ezred legénységét minden alkalommal sértő megjegyzésekkel illette.

De nemcsak ez keserítette el a magyar ezred legénységét.

A haditerv szerint a 101-es ezred a 79-es ellen küzdött s így került gyákrában, hogy Uselác vezette a támadást. Olyankor mindig azzal biztatta a horvát legénységet, hogy csak bátran neki kell menni a magyaroknak, nem kell tőle félni.

Ezt néha oly közelről is megtette, hogy a 101-ik ezred magyar legénysége meghallotta.

E kihívó magaviseletnek nem is maradt el a következménye, mert körülbelül most egy hete, mikor ismét szembe került a két ezred és csatárlénczba oszolva tüzelt, egymásra, Uselác kapitány közelében egy szakaszvezető ijedten fölkiáltott és vérrel borítva elbukott.

A szemben álló csatárvonalon tüzelése közt valaki éles tülténnyel lőtt, nem lehetetlen, hogy Uselác kapitányt vére czélba, de rosszul talált. A golyó vállou találta a szakaszvezetőt, a kité eszméletlen állapotban szállították el a gyakorlatokról.

A takarodott megfújták és menetelés közben Uselác maga többször kijelentette, hogy az a golya neki volt szánva.

Arca halvány volt a dühből, de tartzkodott minden szenvedélyes kifakadástól.

Legérdekesebb, hogy az egész ügyet elhallgatták holott más alkalommal a legszigorubb vizsgálatot indítják meg és sorra nézik a legénység győgyverét, mert az éles tültés nyoma könnyen konstátálható. Ez esetben minden vizsgálat elmaradt és még csak nem is beszéltek a dologról.

A szerencsétlen szakaszvezetőt beszállították a kórházba és ha a visszatérő tartalékosok el nem mondják talán soha nyilvánosságra nem jutott volna a dolog.

Elképzelheted, hogy itt Zágrábban mi-csoda kommentáltak fűtöket az esethez és Uselác figyelmeztette ösmerőseit, hogy legközelebb ismét beszélnek majd róla Budapestben.

Mindez igen különös, de nem lehetetlen. Legkülönösebb lenne azonban az a mit mi szinte hihetetlennek tartunk, hogy ha mindez megtörténvén, vizsgálat csakugyan nem indítottatott volna az eset kiderítésére. Reméljük is.

Márcziusi napok.

— A szabadságharc emlékeiből —

Bpest, szept. 12.

A szabadságharc emlékeinek vigadóbeli kiállításán tömegesen vannak a nagy napok emlékei, mind megannyi ereklői a magyar nemzetnek, megbecsülhetetlen kincsek a hazai történetírás számára.

Most alkalmunk van a szabadságharc irott emlékei közül egyik legértékesebbet közölni, a mely még sehol nyomtatásban meg nem jelent, s a szabadságharc emlékeinek kiállításából is hiányzik.

A m. kir. helytartó-tanács 1848. márczius 14-én megkezdett rendkívüli üléseinek jegyzőkönyvei ezek, melyek a kormányzók megszűntéig folynak.

A m. kir. helytartó Tanács 1848-i Márczius 15-ikén kezdett rendkívüli Üléseinek, ezen kormányzók megszűntéig, előző parancsból vezetett jegyzőkönyve

(előbb Pesten, utóbb pedig az Ország más részein is mutatkozott népmozgalom tárgyában)

Jegyzette: JAKAB ISTVÁN titoknak

Márczius 15.

Az európai legközelebbi igen nevezetes eseményeknek villámsebességgel elterjedt híre, folyó évi Márczius 15-én Pest városában is élénk mozgalmakat idézett elő; mely szokatlan összecsoportozások fölül a kir. Helyt. Tanács értesülvén, nem mulasztá el a városi tanácsot azonnal komolyan figyelmeztetni, hogy mennyiben az efféle jelenetkből könnyen támadható zavargások a számos lakoságnak személy- és vagyonbátorságát is veszélyeztethetnék, a közrend és csend fenntartás iránt törvényes hatóságához képest erősen, de egyszerűen óvatossággal vizsgálatot intézkedjék; Pest Vármegyének helyben levő alispánja egyuttal felszólítván miszerint több ízben tanúsított éber tevékenységénél fogva magánszerűen is az érintett célra segédkezeket nyújtani igyekezzék.

E közben kamarai alelnök és helyt. tanácsos gr. Almásy Mór sz. Pozsonyból Ó Fenségeknek a Nádnak megbízásából a Pesten felbomlott béke helyreállítása végett k. biztosként leérkezvén, elnökileg tüstént működése helyére Pestre kiutaltatott.

Azonban nem sokára tömérdek sokaság kíséretében gr. Almásy Mórccal együtt, ki a könnyen támadható féltelenségek elhárítása végett, daczára a szakadó esőnek és sárnak ritka élszántsággal önmaga a tömeg élére állt, megjelent a kir. kormányzók színe előtt egy Pest Város polgárságának közgyűléséből rendelt küldöttség, mely a városi alpolgármester vezérlete alatt az idő rövidsége miatt csak élő szóval előterjeszté, miként az ugyanevezett „ellenzéki körben” az egyetlés eszméje tegnap azaz 14-én roppant számú hallgatóság jelenlétében kimondatván, szándékát, hogy ott marad mig Hunter urral nem beszél.

— Csak ez kellett még! — Mintha bizony e nélkül nem lett volna elég! — mormogá Hunter ur. Zsuzsa — mondá hangosan — menjen vissza s mondja meg Florence kisasszonynak, hogy rögtön megyek.

Hunter ur néhány percet fordított az előtte levő pipároskák átnézésére, néhány utasítást adott Ausztinnak a folyamatban levő dologra vonatkozólag, aztán felállott, hogy távozzék.

— Kérem ne jöjjön ma vissza, — ismétlé Ausztin. Én mindent el tudok igazítani.

Midőn Hunter ur a saját házába lépett, a saját kulcsával erőszakra be magát, Florence aki várta őtet elbesietett.

— Papa, ő ott van, — mondá, az ebédő betett ajtajára mutató, és suttogva beszélve. Mi dolga van neki itten? Mit akar? Nekem azt mondta, hogy éppen annyi joga van ebben a házban mint nekem.

— Ah! kiáltá Hunter ur. Tehát szemtelen és goromba volt?

— Nem égen goromba. Udvariasan beszélt. Én azt gondolom, hogy pap. nem kívánja látni, és azt mondtam neki, hogy papának dolga van, tehát ne várakozzék. De ő azt válaszolta, hogy várakozni fog, s hogy én ne próbáljam meg őt abban megakadályozni. Papa, vajjon az eszén van az az asszony vagy tébolyodott?

— Gyermekem, menj el a szabadba, vedd fel a felső kabátodat, válaszolá Hunter ur. Florence siess.

Flori engedelmessékedt, s alig pár pillanat múlva mély gyászba öltözve ismét lent volt.

— És most édesem, menj Bevary bátyáddhoz s mond meg neki, hogy ezt a napot nála fogod töltöni.

ott e törvényhozásnak mintegy irányadó következő 12 pont petitió alakban, ugyan mingyárt, hanem az ellenzéki választmány által rendezendő igaztás mellett felszámolható határozatott u. m.:

1. Sajtósabadság és cenzúra eltörlése.
2. Felelős ministerium Pesten.
3. Évenkénti országgyűlés Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőség polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereg
6. Közös teherviselés.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése
8. Esküdtészek s képviselő egyenlőség alapján
9. Nemzeti bank.
10. Katonáság az alkotmányra esküdjék; magyar katonáink külföldre ne vitessenek, a külföldiek pedig nálunk vigyék el
11. A politikai foglyok szabadon bocsátása
12. Unio Erdélyvel.

Azonban még ez nap, esti 9 óra tájban megérkezvén a bécsi események híre, az élvillanyozta a kedélyeket, s az érintett pontok márczius 15-én reggel már minden uccsarkon kifüggesztettek, számtalanok áll leirattak, valamint egy más falragasztvány is, melyben mindazok, kik a tanuló ifjuság mostani tanrendszernek nyűgéből megszabadítani ohajjúk, felhívtak, hogy az ifjuság reggeli 10 órákor a tudományegyetem felé tartandó menetéhez csatlakozzanak! Megyeház előtt összecsoportozott ifjuság reggel 9 óra tájban elindulván, menetele növekedett, s először ugyan az országos közvélemény, aztán pedig a földaltról tapulókat az iskolákból magához kérésztve, utóbb Landerer és Heckenand nyomdájá előtt megállott, itt a fenntartott 12 pontot Petőfi Sándor népköltőnek, Talpa magyar, hi a haza” nemzeti dal című művezetével rögtön kinyomatá s ezer meg ezer példányban szétosztotta. Innen a már 1000 főnél többre szaporodott tömeg a Városliget terére tödülvén, ott a tanács és választópolgárság jelenlétében nyilvános közgyűlés tartott, melyben előbb a kinyomott pontok folyamodványként aláíratván, egyszerűen a rend fontársára 14 tagból álló bizottság, e kir. Helyt. Tanácsához pedig a már főlebb érintett küldöttség nevezetett, mely rögtön elhatározás végett tartozó illetelmekkel ugyan, de oly nyilatkozat mellett a tanácsot elő ama közgyűlés alább elősorolt három rendbeli kívánságát, hogy valamint ezek kívánságok elfogadása után a helybeli közbiztonság a közrend és békét fenntartása kötelezettségét a K. Helyt. Tanács sőt az egész haza előtt magára vállalja, ugy a közbiztonság felingerült kedélyek lecsillapíthatását s megnyugtatót egyedül azoknak nyomban bejlesztését reményli.

A kérdéses három kívánság ezekben pontosult:

1. Sztancsics Mihály, ki egy általa kiadott rebozsított könyv miatt bebörtönözött, az ellene indított perbeli eljárás befejezéséig Nyáry Pál pestmegyei másodalispán kétsége mellett fogságából azonnal szabaddá bocsáttassék.
2. A megelőző könyvkiadás tényleg megszüntetvén, tökéletes sajtósabadság létesíttessék; az utólagos vagyis a repressál könyvkiadás azonban a fenálló törvény szerint egy az eddig működött könyvkiadás kizárásával oly egyénekből alkalandó tenni, lál által gyakorolassék, melyek a közbiztonság bízodalomát bírják.
3. A katonaság beavatkozása annál inkább mellőztessék, mivel a helybeli közbiztonság — mint említve volt — a személyes és vagyonbátorságról különben is kezdekik.

Mely kívánságokat a k. Helyt. Tanács tárgyalás alá vévén, nem tévesztette meg elől sem a pillanat sürgetősségét és a közelebbi világeseemények által okozott ingeret.

— De papa.

— Florence! ne ellenkezz, menj gyémekem Ma este vagy érte megyek, vagy érte küldök. Addig ne jöjj vissza.

A hang ámbár tele volt szeretettelgyöngédséggel, oly parancsoló volt, mely nem lehetett ellenszegülni. Florence nem bizonytalan bajnak az előérzetétől győzött, kiment az előcsarnokból, Hunter ur pedig ebédőbe lépett.

Gwinn kisasszony, a ki most is oly magas, szikár és erőteljes alakkal bírt mint eddig, felállott, s hullaszorú fekete arcán, Hunter ur felé fordította. A köszönés csevegésénélkül az ő szokott nyers modorral egyenesen a tárgyára tért.

Hunter Lajos fog-e most igazságot szolgáltatni?

Nekem van legtöbb jogom azt mondani, hogy igazság szolgáltatassék nekem választó Hunter ur felindulása daczára, azigora hangos beszéve. Kinek van több joga azt elvetelni, nekem vagy magának?

Az az asszony aki ugy uralkodott mint e ház urója meghalt kiáltá Gwinn kisasszony.

Most el kell ötet ösmerni.

— Soha sem fogom azt tenni, mi választ.

Tegyen bár mit el vagyok késztve a legrosszabbra, arra, hogy leányomnak tudni kell adnom.

Ah, ettől félünk ugy-e! Az igazságság elkerültségének a híre nem szabad, hogy az ő fülébe jusszon, de a sérelem maga is volt elég rossz arra, hogy az a másik eljelje.

— Asszonyom! folytató Hunter ur, az igaztató ságra jöve mit alig tudott farni — ki okozta azt a sérelmet? — Én nem magam.

(Folyt. köv.)

AZ „ELLENZÉK TÁRCZAJA”.

1891. szeptember 14

Egy élet titka.

Wood aszonytól.

Az „Ellenzék” számára fordította AMICA HARMADIK RÉSZ.

VIII.

Shuch ur alább száll.

(Folytatás.)

(45)

— Henrynek elég dolga van saját magával mondá Hunter ur.

Bevarytól pedig nem kérik kölcsön ha egy ezres bankóval meg tudnám magamat menteni.

Clay én azt mondom magának, hogy nincs menekülés a bukásnak be kell következni. Sokat és sokszor gondolkoztam én arról, hogy nincsen e egy rész a menekülésre.

Eh nem tesz semmit arra a rövid időre a meddig valószínűleg élek félre húzódom.

— Engem kegyetlenül üldözött a sors.

— De a leányára nézve sokat határoz hogy megbukik-e őn vagy nem — válaszolá Ausztin kipirult arccal.

— Még ő érte sem tudok magamon segíteni — volt a válasz és olyan hangon volt az, mondva mely egy képzeltő hangzó volt egy fájdalmában megszakadni készülő szívéről tett volna tanuságot.

Ha megengedné őn, hogy egy mentő tervet indítványozzak.

— Nem, nem engedem meg; e tárgyra vonatkozólag legyen vége minden további beszédnek szakítsa félbe Hunter ur.

A csapásnak jönnie kell; hiába beszé-

lünk róla azzal nem említjük azt, sem el nem hárítjuk.

— És most térjünk dologra. Már mondtam, hogy e tárgyról egy szót sem többet. — Ma vagy holnap jár-e le a Grafton váltója?

— Épen ma jár le — válaszolá Ausztin.

— És mennyi az egész összeg? — Elfelejtettem.

— Öt ezer kétszáz forint — mondá Ausztin.

— Öt ezer két száz forint! — Tudtam, hogy körülbelül ennyi. Ez az adósság fog bennünket tönkre tenni — az az, ez az első lépés mely oda vezet. — A bankból mennyit vettünk fel?

— A könyv önél van. Én azt gondolom, hogy három száz forintnál nincs több benne.

— Ugy van; az ötezer kétszáz forint kifizetésére épen háromszáz forint van készletben. És maga arról beszél, hogy az előttünk levő nehézséggel birkózunk meg?

— Én azt gondolom, hogy ezt a tartozást a bank kifizetné, ha minden körülményt elibe terjesztenék. — Ezelőtt is megtették azt velünk.

— A bank nem fogja azt megtenni. Ausztin, ma kaptam a banktól figyelmeztetést, ezek a rossz hírek tudomásukra jutottak, s a bent levő pénzemen felül egy forint előleget sem adnak. Az utóbbi időben egy pár szor észrevettem, hogy velem szembe óvatossá kezdenek lenni.

E pillanatban kívülről zaj hallatszott, mint ha többen beszéltek volna, s Hunter ur elhalványodott. Azt gondolta, hogy hitelezők jöttek, s az ő idegei — mint fentebb megjegyeztük annyira meg voltak rongálva, hogy a legcsekélyebb dolog megrázza.

— Mindnyájukat kifizetném, ha tehet-

ném, — mondá fájdalmas hangon. Oh, bár mindegyiket kifizethetném!

— Hunter ur — mondá Ausztin — hagyjon itt ma engemet, hogy ezeket a dolgokat igazítsam. — Ön sokkal betegebb mint hogy itt maradhatna.

— Ha ma nem végezhetek velük, holnap kell azt tennem. Egy nappal előbb vagy később a felelősség engemet terhel.

— De ön valóban beteg. Sokkal rosszabb színben van, mint volt ezelőtt.

— Csudálkozok rajta? — A csödbejutás előérzete nem valami kellemetes dolog.

A künt levő beszéd most előjött nevetéssé változott, melyben női hangok voltak kivehetők. Hunter ur azt gondolta, hogy felébredte, s a hitelezőktől való félelem elszólt. — Az egyik nő cseledjének a hangja volt, a ki gazdájának a közelletét nem tudva, azokkal a munkásokkal tréfálkozott és nevetett, kkel az udvarba lépve találkozott.

— Vajjon mi baja van Zsuzsának? — mondá Hunter ur, Ausztinnak intve, hogy nyissa ki az ajtót.

— Maga az Zsuzsa? — kérdé Ausztin amint engedelmeskedett.

— Oh, kérem Clay ur, beszélhetek egy szót a gazdával?

— Jöjjön be — kiáltá Hunter ur. Mi dolga van velem?

— Florence kisasszony küldött, hogy adjam át ezt a cédulát és hogy mondjam meg, hogy tessék haza jönni.

Zsuzsa átadta a cédulát. Hunter ur felbontotta, s szemével végig futott rajta. Florence írta, s csak egy pár sorból állott. Tudata az atyjával, hogy az alady, kiévekel ezelőtt oly alkalmatlanságot csinált a háznál, ismét megjelent, az ebédőben leült, a kalapját levetette, s kinyilatkozta azon

Először részes következményeit, — sem törvényszabta állását, melynél fogva a törvényhozásnak annak útján hozott törvényekről rendeltetvén, ugyanezeket szentül tartani s megtartatni köteles, habár az államkassza esetében csak némi közgazdasági, de a törvényben világosan nem foglalt intézkedések vagy szabályok háttérbe kerülnek az államkassza mellett eszközölhetők is.

Először részes következményeit, — sem törvényszabta állását, melynél fogva a törvényhozásnak annak útján hozott törvényekről rendeltetvén, ugyanezeket szentül tartani s megtartatni köteles, habár az államkassza esetében csak némi közgazdasági, de a törvényben világosan nem foglalt intézkedések vagy szabályok háttérbe kerülnek az államkassza mellett eszközölhetők is.

Először részes következményeit, — sem törvényszabta állását, melynél fogva a törvényhozásnak annak útján hozott törvényekről rendeltetvén, ugyanezeket szentül tartani s megtartatni köteles, habár az államkassza esetében csak némi közgazdasági, de a törvényben világosan nem foglalt intézkedések vagy szabályok háttérbe kerülnek az államkassza mellett eszközölhetők is.

Először részes következményeit, — sem törvényszabta állását, melynél fogva a törvényhozásnak annak útján hozott törvényekről rendeltetvén, ugyanezeket szentül tartani s megtartatni köteles, habár az államkassza esetében csak némi közgazdasági, de a törvényben világosan nem foglalt intézkedések vagy szabályok háttérbe kerülnek az államkassza mellett eszközölhetők is.

Először részes következményeit, — sem törvényszabta állását, melynél fogva a törvényhozásnak annak útján hozott törvényekről rendeltetvén, ugyanezeket szentül tartani s megtartatni köteles, habár az államkassza esetében csak némi közgazdasági, de a törvényben világosan nem foglalt intézkedések vagy szabályok háttérbe kerülnek az államkassza mellett eszközölhetők is.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, szeptember 14.

Az Emke direktoriuma tegnap tartott gyűlésében az Eötvös alapnál elhelyezett Gyertyánffy István féle 50 frtos jutalmat, mely évenként kitüntetésül egyik kolozsvári tanítónak adandó, Józsa Mihály brassyi okl. tanítónak és ev. hitoktatónak szavazta meg. A jutalmat ny. r. tanító 23 éves szolgálja a magyar tan- és nevelési ügyet, két év óta szerkeszti és kiadja a „Jókora és szülőház” című népies nevelési lapot és Brassó városában kiváltságosan buzgó harczosa a hazafias és nemzeti ügynek. E buzgalom egyik tanujele, hogy Józsa Mihály az Emke brassó megyei választmányának már 5-6 óta lelkiismeretes és gondos pénztárosa.

Népünnepet rendeztek tegnap délután este Kolozsváron a sétátérén. Egy nyírtól két népünnep nem bir elegendő szórakozással s a másodikok délután kevés számú látogatóval jelent meg. Látványosságok dologban is különben kissé fogyatékos volt, a pályán az egész délutáni kukullorium abból állott, két öszelencelőkéményseprő, egy nagy székkel s egy kicsi nyargalt a sétátérén végig, kaczagó gyermekhad által kísérve. Az esti táncjátékok azonban nagyobb számú közönséget gyűlt össze s a bemutatott tűzijátékok majdnem s meglelték a várakozásokat. A néptáncok tisztá jövedelmet hozott a jótékoni célra.

Színház. Szentgyörgyi Istvánnak a napja volt tegnap. Jutalom jártára akkora közönség gyűlt össze, a milyent ritkán látunk a nyári színházban. Jól is választotta meg a darabot mert a „Sárga csikó” Csepregi szép népszínműve állandólag tud magának közönséget biztosítani. Szentgyörgyi napnapra léptek percekig tartó taps és éljenzés fogadta, mely hű kifejezése volt az szeretet és elismerésnek, melylyel Szentgyörgyi iránt a kolozsvári publikum viselkedik. Ez előleges ovációt mégis érdemelte, mert a pusztabíró szerepében jeles alakítást mutatott be, hogy feltelen dícsérettel, emlegethetünk meg csak róla. Küti Klára bájos játékát szintén fel kell említenünk azon buzgóval ugyan, hogy ne beszéljen olyan szaporán mint az este, mert a földmunka mindegyre azon megjegyzés volt hallható, hogy nem lehet érteni, mit beszél. Váradiól csak jól mondatunk és alkalommal a szépen játszott, kitűnően énekelt. Kapott a lapot eleget. Gáll Gyula igyekezett nagy arányú elődét Kovács Gyulát megközelíteni. Készen állt jó volt, mint mindig. Szathmári, Török, Pusztai méltók voltak a főbb szerepekhez. A zenekart figyelmeztetjük, hogy ne igyekezzék az énekeket az erős muzsikával elnyomni.

Az „erdélyi irodalmi társulat” szombat délután zárt ülést tartott, melynek legfőbb tárgya a tisztújítás volt. Egyhangulag lőnek megválasztva, elnöknek: gr. Kun Géza, alelnököknek: Szász Gerő, Felméry Lajos, titkárnak: dr. Csernátóni Gyula és pénztárnoknak Hory Béla. Kimondá a gyűlés továbbá, hogy télen egy nagyszabású irodalmi estélyt rendez.

Az Emke palota befejezése alkalmából Ditrői József alapítót az egyesület által számára az építés feltételeit felajánlott 500 frt tisztelődíjat az egyesületnek visszaajánlta. Az igazgató választmány tegnap ülése jegyzőkönyvi közönnel fogadta e nemes szívű hazafias áldozatot s kimondta, hogy ez örökös tagsági összeg Ditrői József nevére s korábbi alapítványához csatolva tökéltessék. Hasonlóképpen közönnel fogadva az egyesület a palotát építő czímerek készítőinek azt a kijelentését, hogy a számukra külön megszavazott elismerési tisztelődíjat az egyesületnek ajánlják, kimondatott, miszerint a Kristóf István és Bertha Mihály a visszaajánlott 100—100 frt-al alapítókka iratnak, Klossz József korábbi 50 frt adománya pedig 100 frtos alapítványá egészítették ki.

Tűz ütött ki ismét tegnap déli 1 órakor a kolozsvári vasútállomás főmihelyének szertárában. Valami szemét gyuladt meg ismeretlen okból. A városi tűzoltókat telefonon értesítették, nyomban kivonultak s mire a harang jelzés folytán az önkéntesek össze gyűltek a bajnak már elejét vették. Csak a cserhalmok égett lánanggal és füstöltek hatalmasan még mindig.

A vasuti raktár tüze még mindig tart. Ma, a tűz keletkezése után öt órára s többszöri felszólalásunk után jutott a hatóság odáig, hogy a halmok szétdobása iránt intézkedjék. Munka nélkül maradt nap-számokat gyűjtötték össze a reggel a Széchenyi térről a rendőrök és viték cserlapátolni, melylyel lesz dolguk egy pár nap.

Templomba csukott lány. Kolozsváron a fővárosi templomban történt, hogy egy lányt az isteni tisztelet alatt a buzgóság anyira elnyomott, hogy a szertartás végeztével is a templomban maradt aludva s a templom bezárása után nem vetődött észre s szépen bezárták. Jó idő múltával midőn felébredt, elkezdett kiabálni sirni a templomban. A kint állomásozó bérkocsisok hallották meg a zajt, utána jártak, hogy az ajtó nyitassék ki. Mikor be mentek a templomba, a leánynak csak annyi ereje volt, hogy a lakását megtudta mondani s aztán ájultan rogyott össze.

Egységes vasuti idő lép életbe az összes európai vasutakon okt. 1. től. Az idő egyik angol város órája után lett megállapítva. Ez az óra épen egy órával késik a miénkhöz képest és így a mikor a „vasutikának” 12 óra lesz, a más polgári halandó óráján akkor már délután 1 órát mutat az óra mutató.

A kolozsvári egyetemen Klug eltávozása folytán megüresedett phisiologus tanszék — mint biztos kintforrásból értesülünk — csak helyettes tanárral lesz betöltve. Helyettes tanárul két érdemes egyént emlegetnek. Mindkettő jelenleg a budapesti egyetemen van alkalmazva. Az egyik dr. Mihályovits Miklós épen phisiológiai tanársegéd; — a második dr. Udránszky László chemiai aszistens. Ez utóbbi phisiológiával tudunkra eddig nem foglalkozott, szakmája a vegytan lévén, — a melyben szaktekintély. Ugyisintén mint belgyógyásznak is kitűnő gyakorlati ismeretei vannak. S ha Kolozsvárt nem lenne elegendő számú és méltán országos hírt belgyógyász, — dr. Udránszky, annár nem saját szakmáját képviselő tanszékre való alkalmaztatását, azon szempontból örömmel kellene fogadnunk. De szerencsére Kolozsvárt aránylag jóval több belgyógyász van, mint Budapesten. — A mi dr. Mihályovits Miklóst illeti, ő mint phisiologus számottevő egyéniség, s jóformán Klugon kívül a magyar tudományos világban e szakot egyedül ő képviseli. E téren megjelent pár művét a külföldi tudományos világ is ismeri. A berlini nemzetközi kongressuson a budapesti egyetem részéről ő jelent meg s ottani előadásával, a magyar tudományosságának dícsőseget szerzett. Előadásában felemlítve a versejtek állandósításánál felmerülő nehézségeket, Biondinak az állandósításra eddig egyedül alkalmas módszerét ismertette és azután egy szintén jó eredményt adó és egyszerű kezeléssel előállítható új állandósító és festési módszerének ismertetésére tért át. Végül a kongresszusnak bemutatá készítményeit. A világ legelső szakemberei s felolvasást nagy ovatióval fogadták s dr. Mihályovitsnak lelkesen gratuláltak. Most tehát e jeles szakember helyetteséről van szó. Vajha annak megtörténtét mielőbb konstatalhatnók.

Dr. Kiss Mór egyetemi ny. r. tanárt fájdalmas betegség érte. Édes atyja Kiss Sámuel tegnap meghalt. A meghalógnak

tegnap reggel Nádasra ment, hogy ott munkáit kiízesse, de még a kocsin szélhűdés érte, úgy hogy eszméletlen kívül kellett őt haza vinni, hol néhány órai szünetes után jobb létre szenderült. Nagyszámú családja számos ismerőse siratja.

A központi szállodában nem volt ugyan tegnap este a hivatalos megnyitása, mégis akkora közönség jelent meg, hogy az összes éttermek zsúfolásig megteltek. Nagy Gábor híres konyhája és pincézé alig győzte kiszolgálni a nagy publikumot.

Gráf János, vasuti vendéglőst szép kitüntetéssel érte. Albrecht és Jössel főherczekek áttutaztak nálá reggeliztek és szármagységeikkel úgy az ételek minőségére, mint a kiszolgálást iránt teljes megelégedést fejeztették ki.

A szepítő egyet javára egy forintos nyugtáikat kiáltották: Ákoncz István, Gaszt Antal, Hancz György, Sárkány Ferencz, Szász Domokos, Vikol Lajos. Az egyesület választmánya a nemessivű adakozóknak halás köszönetét nyilatkoztja.

Felolvasások. Kezdődik az irodalmi élet, a szépirodalmi esték, a matinéek saionja. Egyszerre két felolvasásról is kell hirt adnunk. E hó 12-én d. n. 5 órakor az erdélyi muzeum egyet tartat. — Kevés, 15—20 főnyi hallgatóság előtt a nyári szünet után első felolvasó ülést. Brassai Sámuel anathemáját Saphokles magyar fordítója ellen Szinyeyi József olvasta fel, mire Széchy Károly dr. Váczy János újabb könyvét — Kazinczy leveleinek kiadását bírálta meg. Tegnap 11 órakor d. e. az Irodalmi tanszék tartá ugyan csak az akadémia dísztermében szép számú közönség jelenlétében felolvasó ülést. Kun Géza gróf Kerekes Abellől a korán elhalt jeles történetíróról emlékezett meg, kinek rövid élete inkább csak készülődés volt nagyobb munkák megírására. — Irt több történeti dolgozatot Jannus Pannoniusról, és „Rozsák” és „Boldog szerelem” cím alatt költői műveket is, de melyek még nincsenek kiadva. Kun gróf ismételtén felhívja irodalom történetjeink figyelmét irodalmunk ez uttörőjére. Faghné Gyujtó Izabella szépfogalud egy bájos rajzát olvasta fel, mire Malonyai Dező, Jékely Aladár két gyönyörű költeményét ismertette a hallgatósággal, melyek közül a második — „Bor mellett” című különösen tetszést aratott. Végül Benedek Elek bájos rajzát — „Marci megy az iskolába” következett. A fényesen sikerült felolvasó üléssel kevesebb óra előtt végződött.

A kolozsvári 1848—49 ereklje muzeum igazgatósága szept 15 én délután 5 órakor szokásos havi ülését az Ellenzékek szerkesztőségében megtartja, melyre az igazgatósági tagokat tisztelettel meghívja Deáky Albert elnök.

Egyetemi ünnepély. Az új egyetemi év a kolozsvári egyetemen tegnap vette hivatalosan kezdetét az új hatóságok ünnepélyes beiktatásával, a Redoute nagytermében díszes bálgyűlésen, a kir. tábla, számos ügyvéd, orvos, mind a négy facultás tanárai és nagyszámú tanuló ifjuság jelenlétében. Az ünnepi beszédet — Szász Béla betegségére, Klug Nándor távozására folytán — dr. Haller Károly Rector Magnificus helyettes tartotta, ki mindenekelőtt sajnálatát fejezte ki ama vesztések fölött, melyek az egyetemet ez évben is érték. Haller beszéde után a Prorektor meg a lefolyt év statisztikai adatait olvasta fel, mire az új Rector Magnificus: dr. Koch Antal tartá meg ünnepélyes kézfoglalást.

Az 1848—49 ereklje muzeum részére a „Magyar-Francia biztosító társulat” derek titkára Máray Lajos ur tiz forintot volt szives beiktatni. Ez összeget a következők adták össze: Csermák Gyula 2 frt, Márai Lajos 2 frt, Vill Miklós 1 frt, Reisz Amol 50 kr, Grün Lipót 50 kr, Deutsch 50 kr, Ferenzy Dező 1 frt, Pallai Vince 1 frt, Régenbogen B. 50 kr, Mártinek Pál 50 kr, Weiss Nándor 50 kr. E tiz forint összeget a már eddig nyugázott 30 frt 20 kr. összeghez adva, tesza összesség 40 frt 20 kr.

Panaszt vetünk, hogy a kolozsvári ev. ref. presbiterium ülésére a meghívók csak szorványosan kézbesítettek, — s a presbiterok egy része sokszor ülés után értesül arról. Vagy posta útján kellene a meghívókat elküldeni, vagy az üléseket hirlapilag tudatni.

Közveszéleves erkély. Lapunk már egy ízben felszólalt a főtéren lévő Teleky-féle jelenleg a r. kath. egyházközség tulajdonát képező emelete s ház erkélye ellen, mint a mely nemcsak a közlekedést akadályozza hanem közveszéleves is. A hatóság úgy látszik nem tartotta szükségesnek lépést tenni ez erkély eltávolítása iránt. Most meg azt látjuk, hogy a tulajdonos úgy a ház mint az erkélyen átalakításokat végeztet. Annit látunk csak, hogy ujjonnan festenek de az erkély eltávolítása nincs munkába véve. Most épen időszerű lenne beleszólani a hatóságnak a dologba. Tessék csak megnézneti szakértőkkel azt az erkélyt s látni fogják, hogy az alaposan meg van repedve úgy annyira, hogy a beomlástól nagyon is méltán tartani lehet s így a közbiztonságot veszélyezteti. E mellett azon erkély oszlopai épen a főter legszorgalmasabb helyén a közlekedést akadályozzák s ebből a szempontból is komoly oka van a hatóságnak megkövetelni ezen erkély eltávolítását a mily mint amugy és díszletlen épületrész szépségeti szempontból is sok kifogás alá eshetik. Ajánljuk ez ügyet a hatóság komoly figyelmébe.

Ez is vasuti szerencsétlenség. A Brassó tudósít egy vasuti szerencsétlenségről, mely csak ugyan ritkítja a pártját. A derestye-falusi állomáson mintegy 15 utas várakozott miuap a délutáni romániai gyorsvonatra, hogy Predesra és onnan tovább utazzanak. Podgyászaikat is feladva, várták a vonat megérkezését Brassóba. Azonban a vasut személyzet rájuk zárta az ajtókat nem nyitotta fel akkor sem, mikor a gyorsvonat megérkezett. A szerencsétlen utasok zörgettek, verték az ajtókat, kiabáltak, de mind hiába! A vonat ott hagyta őket a váróteremben, melyet csak akkor nyitottak meg, mikor a vonat már jó távol volt. A lemaradt utasok e példátlan eset miatt egyenesen a kereskedelmi miniszterhez adtak be panaszt.

Esküvő. Dr. Balogh Vendel kézdi vásárhelyi kitűnő ügyvéd e hó 22-én vezeti oltárhoz Kézdivásárhelyt Vertán Katinka kisasszonyt, Vertán Endre pénzügyi hivatalnok bájos és szép leányát. Gratulálunk.

A király az adófizetéséről. A király galgóczi fogadtatásról szóló távirati tudósításokba hiba csuszott be. Magyar Miklós nyitrai királyi pénzügyigazgató a királynak erre a kérdésére: „Van-e sok dolog?” a tudósítás szerint így felelt: „Nehezen megy felség.” Valósággal ez volt a beszélgetés lefolyása: Király; Van-e sok dolog? — Magyar; Nagyon sok s folyton szaporodik. — Király: Hogyan megy az adófizetés? — Magyar; Nehezen megy, felség, mert a szegényebb osztálynak nem igen lesz el adni valója.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

A király Beszterczén.

Besztercze, szept. 14.

Tegnap reggel 8 órakor ünnepélyes istentisztelet tartatott a katholicus templomban, a melyen Albrecht, Vilmos főherczek, a tiszteletre kérésűlő küldöttségek és nagyszámú közönség vett részt.

Kevésel ő Felsége megérkezése előtt, Szapáry Gyula gr. miniszterelnök, Bethlen, Fajervary és Szogyeny miniszterek, a kamarások, főispánok és birtokosság diszmagyarban megjelenven, 8 órakor szokott pontosságával megjelent Paar gróf kíséretében, ő Felsége a másén, a melyen Döcsy esperes plébános segédletével Lónhardt püspök pontifikált.

Kilencz órakor megkezdődött a küldöttségek fogadása a következő sorrendben: Első volt a római kath. clerus, ezt követte a görög kath. clerus, a görögkeledek, reformátusok, az evangélikusok, a hadsereg és honvédség tisztkara, a törvényhatóságok küldöttségével megjelentek a szomszéd vármegyék főispánjai és képviselői.

A főispánok közül jelen volt a már említettekén kívül Bornemisza Károly br. Szolnok-Doboka megyei főispán, a főrendiházi tagok közül Barffy György gr. A képviselők közül még jelen voltak Huszar Károly br. Sombory Lajos, Eszterházy Kálmán, Smo Lajos és Kaestner Henrik.

Az erdélyi rom. kath. papság és státus küldöttségének, melyet Lónhardt püspök vezetett, s mely hagyományos hű ragaszkodásának adott kifejezést, ő Felsége a következőket válaszolta: Az erdélyi rom. katolikus egyházak egyei papság és státus hagyományos hű ragaszkodásának ezen újabb biztosítását örömmel és legszívélyesebb köszönettel veszem tudomásul.

Legyenek önként eszentul s hveik körében a vallásérköcsösség buzgó terjesztői s az égből áldásért esdve ezen irányban való működésükre biztosítom önéket változhatatlan királyi kegyelmemről.

A görög katolikusokat Vanca s a érsek vezette, — a ki egyháza román papságának hódolatát és hűségét emelvény ki, — neki a királyi ő Felsége a következőket válaszolta: A g. kath. egyház papságának hódolatát hűsége kifejezését a legbensőbb közönnel fogadom s midőn nem kétem, hogy önként őseiktől örök őst erények mellett az Isten dícsőségére és a hazájárára épen oly buzgó szolgál az egyháznak, mint hű fia a hazának, szívesen biztosítom önéket további királyi kegyelmemről.

Róman Miron metropolitánus a görög kel. egyház küldöttségének élén következőleg válaszolt:

Öszinte köszönnel fogadom a görög keleti román egyház papságának hódolatát s hű ragaszkodása kifejezését. Legyenek meggyőződve, hogy val-

lásuk és nemzetiségük legszilárdab védhástyja a törvényes államszervezet.

Tekintsék szent hivatásuk egyik főfeladatát nemcsak a vallásfelekezeti, hanem a nemzetiségi béke gondozását is és királyi kegyelmem kijelentése mellett biztosítom önéket, hogy egyházuk s annak alapítványai jóakaso gondoskodására eszentul is számíthatnak.

A reformátusok küldöttségét Szász Domokos református püspök vezette, kinek üdvözlétére ő felsége a következőket válaszolta:

Az erdélyi evangélikus reformált egyházkerület hódolatát és hűsége kifejezését köszönnel fogadom, megelégedéssel ismerem el, hogy önként önkormányzati jogait, egyházuk javára eddigelé eredménydusan s mindenkor a törvények korlátai közt érvényesítették s azért szívesen biztosítom önéket további királyi kegyelmemről.

A Teutsch lutheránus püspök által vezetett ágostai evg. hitv. egyház küldöttségének ő felsége a következőleg válaszolt német nyelven: köszönnöm törhetetlen hűségük megújított biztosítását és üdvözlétüket, a melylyel egyházuk nevében elem járultak. Megelégedéssel értesülök, hogy az önként hit- és társarokoni a hála és a megelégedés érzelmeivel vannak eltelve, és én reméllem, hogy önként ez érzelmeiket hű ragaszkodással a trón és az ország törvényei iránt, védve mindkettő által a jövőben is megfogják őrizni, amiért önéket legjobb kívánságaim kísérik.

A közös hadsereg és honvédség tisztkara tisztelegése után Bethlen Pál főispán vezetése alatt a törvényhatóságok tisztelegtek.

A király válasza Bethlen üdvözlétére így hangzik:

Besztercze Naszód vármegye és a szomszédos törvényhatóságok s Besztercze hódolatát a legbensőbb közönnel fogadom örömmel hallám, hogy önéket hivatalos kötelemeik teljesítésében a haza és király iránti lángoló szeretet vezérli s megvagyok győződve, hogy e nemes érzelmeiktől áthatva továbbra is teljes odaadással fognak a nép jólétének előmozdításán közreműködni. Fogadják önként s vigyék meg kérem küldöiknek is szívélyes királyi üdvözlétemet.

Ezután következett a Besztercze-Naszód megye izraelita hitközség küldöttsége Löw Márkus entradami és Horovitz Jenő besztercei és az ordnai orthodox rabbi vezetése alatt, a kik a szokásos héber áldást fedett fővel mondták el.

Ő felsége következőleg válaszolt: a besztercei-naszód megyei izr. hitközség hódolatát köszönnel fogadom. Ismerem hagyományos hű ragaszkodásukat s azt királyi kegyelmem biztosításával viszonzom.

Végül a különböző állami tisztviselők és testületek következtek.

Első sorban a bíróság Bercely, kolozsvári kir. táblai elnökkel az élén. A fogadások után ő felsége kikötött és megtekintette a kaszárnyát a kórházakat és az evangélikusok nagy templomát.

Felolvas szerkesztő:

BÁRTHA MIKLÓS.

Segéd szerkesztő és kiadólaptulajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

Mindazon jó barátok és ismerősök, kik hűn szeretett férjem végtisztességénél jelen lenni szívesek voltak, s ezáltal fájdalomukat enyhíteni iparkodtak, fogadják úgy magam mint egész családom nevében, mélyen érzett köszönetemet.

Özv. Gyurits Péterné.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel értesítjük a t. közönséget, hogy Gál Márton gázgyári igazgató a mai napon saját akaratából a gázgyár vezetésétől visszalépett és a mai naptól kezdve a gázgyár vezetésébe többé be nem foly.

A gázgyár ideiglenes vezetéséről gondoskodva van; tudatjuk továbbá, hogy a ki nevezendő utód személyét rövid idő múlva a t. közönség tudomására fogjuk hozni.

Kolozsvárt, 1891. szept. 10-én.

A kolozsvári gázgyár tulajdonosai

Oechelhaeuser és Fährndrich.

HIRDETESEK.

Sz. 368—1891.

főisp.

Pályázati hirdetés.

Udvarhelyvármegye által felsőbb jóváhagyással ujonnan rendszerezett közmunka alszámvevői állomásnak betöltésére nézve ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen nyugdíjkepes állással évi 600 frt fizetés és 100 frt szálláspénz van egybekötve; azonban a kinevezés egyelőre csak ideiglenes minőségben eszközöltetik.

Pályázni óhajtok szabályszerűen felszerelt és különösen törvényes minősítésüket kitüntető kérvényeiket előjáró hatóságuk útján folyó évi Október hó 15-éig hozzám beküldjék.

Sz. Udvarhelytt, 1891. évi szeptember hó 8-án.

DÁNIEL GÁBOR s. k.,
főispán.

Sz. 2754—1891.

tlkvi.

HIRDETMÉNY.

A b-hunyadi kir. járásbírósa közölni teszi, hogy Kovács István felperes javára 54 frt 62 kr. o. é. tőke, ennek 1888. évi november hó 5-ik napjától járó 6% kamatai, 20 frt 15 kr. eddigi és 9 frt 50 kr. jelenlegi s ezután költések erejéig, továbbá a csatlakozás kimondásával a kolozsvári kir. ügyesség által képviselt m. kir. igazságügyi államkincstár javára 52 frt tőke és járuléai erejéig Kovács János hagyatéká alperes ellen, képviselve a hagyaték Dr. Albrecht Lajos ügyvéd ezennel kinevezett ügygondnok által és Kovács Kata, Kovács István, Kovács Erzsébet, Kovács György, Kovács György, Kovács Kis Anna, Tamás Jánosné, Kovács Erzsébet kis-korú társbirtokosok ellen a sárvásári 20. sz. tjkvben A 1. rsz. alatti 266 frt becsértékű egész ingatlan, egyedül alperes ellen a 2—25. rsz. alatti ingatlanokból alperest egytized részben illető 40 frt 60 kr. b. csértékű jutaléknak; továbbá a sárvásári 71. sz. tjkvben A 1. rendsz. alatti 37 frt becsértékű, a 92. sz. tjkvben A 1. rendsz. alatti 92 frt becsértékű, a 93. sz. tjkvben A 1. rendsz. alatti 19 frt becsértékű, a 95. sz. tjkvben A 1. rendsz. alatti 20 frt becsértékű, a 96. sz. tjkvben A 1. rendsz. 3 frt becsértékű, a 97. sz. tjkvben A 1. rendsz. alatti 1 frt becsértékű, a 98. sz. tjkvben A 1. rendsz. alatti 1 frt becsértékű ingatlan jutaléknak végrehajtási árverésen a beadott, elfogadott árverési feltételek mellett való eladása elrendeltetik és pedig a sárvásári 20. sz. tjkvben özv. Kovács Jánosné Miklós Erzsébet javára bekebelezett hasznélvezeti jog fenntartása mellett.

Ennek következtében az árverés megtartására határnapul 1891. évi november hó 9-ik napjának délelőtti 9 órája alulirt bíróság hiv. helyiségében azzal tüzetik ki, hogy ezen határnapon a fenti ingatlan birtok a fent kitett becs., mint kiküldött biztos kezébe teendő le, alul is el fog adatni.

Miről érdekeltek jelen hirdetmény után értesítettnek.

A kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóságtól,
B-Hunyadon, 1891. július hó 18-án.

LÁSZLÓ,
kir. aljűző, h. bíró.

Sz. 892—1891. v. k

854. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a kecskeméti kir. járásbírósa 4140—1891. számú végzése által Hacker Antal végrehajtató javára Tauffer János hosszú szappan-utca 8. sz. a. ellen 65 frt 40 kr. tőke, ennek 1891. évi május hó 10. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 24 frt 95 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt a 1891. évi július hó 16-án fogantatott kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felügyelt és a Kolozsvár városi kir. járásbírósnak 6012. és 5413—1891. p. sz. végzése alapján Gebrüder Kohn Kassai Grauer Miksa budapesti lakos javára 362 frt és illethe 94 frt 35 kr. s jár. erejéig lefoglalt és 1114 frt 50 kr. becsült házi butor, czukrász üzletbeli felszerelésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladhatnak.

Mely árverésnek a 7971—1891. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Kolozsvárt, alperes lakásán és folytatás üzletében leendő eszközökre 1891. évi Szeptember hó 16-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-czik 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatulni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kolozsvárt, 1891. évi szeptember hó 1. napján.

PAP JENŐ,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 199—1890. végreh.

855. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy az tordai tekint. kir. törvényszék 2041—1890. számú végzése által Bölöni László bánffy-hunyadi ügyvéd által képviselt Kósa János hagyatéká végrehajtató javára bibarozfalvi özv. Bart-ha Jánosné, Szentkirályi Teréz ellen 3000 frt s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával 1891. évi május hó 30-án bíróság lefoglalt és 836 frt becsült: 2 ló, 11 juh, 4 szekér ingóságok, a 3000 frt tőke után 1884. évi november hó 3-tól 1888. évi novemb. hó 3-ig járó 6% kamat, 720 frt kamatai, eddig összesen 75 frt 82 kr. per-, továbbá 3 frt 27 kr. árverési költség erejéig, nyilvános árverés útján eladhatnak.

Mely árverésnek a 1136. és 1824—1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a község házában Bibarozfalván leendő eszközökre 1891. évi Szeptember hó 23-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-czik 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatulni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Oklándon, 1891. évi szeptember hó 11. napján.

LŐRINCZI KÁROLY,
kir. bírósági végrehajtó.

843. (2—3)

Sz. 3027—1891.

tlkvi.

HIRDETMÉNY.

A b-hunyadi kir. járásbírósa közölni teszi, hogy Szimula Jozsef felperes javára 20 frt o. é. tőke, ennek 1887. évi február hó 1-ső napjától járó 6% kamatai, 23 frt 21 kr. eddigi és 3 frt 50 kr. jelenlegi és ezután költések erejéig Benk István alperes ellen a Zentelki községi 209. számú tjkvben A 1—3, 6, 9—12, 14—17. rsz. 278 frt becsértékű, a 259. sz. tjkvben A 1. rsz. alatti 423 frt becsértékű ingatlanoknak, továbbá ugyan-csak és tekintettel a végrehajtási törvény 156. §-ra, Pap Demeter és Benk András társbirtokosok ellen a 174. sz. tjkvben A 1. rsz. alatti 5 frt becsértékű ingatlanoknak végrehajtási árverésen a beadott, elfogadott árverési feltételek mellett való eladása elrendeltetik.

Ennek következtében az árverés megtartására határnapul 1891. évi október hó 5-ik napjának délelőtti 9 órája alulirt bíróság hiv. helyiségében azzal tüzetik ki, hogy ezen határnapon a fenti ingatlan birtok a fent kitett becs. szerinti kiküldött áron (melynek 10% bánatpénzt a venni szándékozók által az árverés kezdete előtt kiküldött biztos kezébe teendő le), alul is el fog adatni. Miről érdekeltek jelen hirdetmény után értesítettnek.

A kir. járásbírósa tlkvi osztályától,
B-Hunyadon, 1891. július hó 19-én.

LÁSZLÓ GÉZA,
kir. járásbíró.

Értesítés.

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy

butor- és kárpitos-üzletünket

folyó hó 15-ikén

ugyancsak

Belmonostor-utca, volt Korbuly-féle

házban,

a Redoute-épülettel szemben tesszük át.

Midőn a n. é. közönség további becses pártfogását kérnök, vagyunk

teljes tisztelettel

GAÁL és SCHRAMMER.

845. (3—20)

A biztosítási téren gyakorolt

ÜGYNÖKÖK

(AQUISITEURÖK)

nagyon előnyös feltételek mellett kapnak alkalmazást.

Pályázni óhajtok sziveskedjenek eddigi működésükről igazoló okmányokkal ellátott ajánlatukat a

„TRANSZSYLVANIA“
biztosító társulat Kolozsvári vezérügynökségéhez benyújtani (Fapiacz-sor 10. sz.)

831. (4—6)

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT

VÉGE LADÁSOM

visszavonhatlanul

folyó évi szeptember hó 15-ig tart.

Ez alkalommal felkérem mindazon tisztelt vevőimet, kiknek folyó számlájuk nálam rendezve nincs, folyó évi szeptember hó 15-ig kifizetni sziveskedjenek.

Tisztelettel

GÁMENTZY JÁNOS,
(Főtér, Gróf TELEKI-ház.)

620. (22—x)

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a b-hunyadi kir. járásbírósa 1891. évi 78. számú végzése következtében Sipos Gábor ügyvéd által képviselt Kolozsvár Kereskedelmi bank javára Zirbó Gábor, Kovács János Jancsák ellen fogantatott biztosítási—kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 389 frt becsült szarvasmarha, 1 szoba butor és szekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladhatnak.

Mely árverésnek a b-hunyadi kir. járásbírósa 1432—1891. sz. végzése folytán 243 frt tőke követelés, ennek 1890. évi december hó 28. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 49 frt 77 kr. birtoklag megállapított költségek erejéig M.-Gy.-Monostoron, a község házában leendő eszközökre 1891. évi Szeptember hó 16-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatulni fognak.

Kelt B-Hunyadon, 1891. évi augusztus hó 19. napján.

SZÉCSI LÁSZLÓ,
kir. járásbírósa végrehajtó.

Eladó

egy minden tekintetben kitűnő

Poland-China

1 és fél éves tenyész-kan

igen olesó áron!

Tudakozódhatni lehet e lap kiadó-hivatalában.

836. (2—2)

Eladó házastelek.

A Külmonostor-utca 64. sz. a. fekvő és alsó szén-utczára kirugó

HÁZAS-TELEK

szabadkézből eladó.

Értekezni lehet: belső szén-utca 15. szám alatt

SIMON ELEKNÉL.

850. (2—3)

Eladó üzlet.

Nagy dohánytőzsdével

összeköttetésben levő

fűszer-, fonal- és porcellán-üzlet

vasúti állomás mellett,

vidéki élénk forgalmi városban

szabad kézből előnyös feltételek mellett

azonnal eladó.

Tudakozódhatni e lap kiadó-hivatalánál.

835. (5—5)